

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżący

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „NC NICKOL” dla towarów z klasy 9

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Nike International Ltd

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny znak towarowy „NIKE” zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy dla szeregu towarów, w tym towarów z klas 9 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 40/94, z uwagi na to, iż Izba Odwoławcza doszła do błędnego wniosku, że zostały spełnione przesłanki zastosowania tego przepisu.

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2009 r. — Mars przeciwko OHIM — Marc (MARC Marlon Abela Restaurant Corporation)

(Sprawa T-208/09)

(2009/C 167/43)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mars, Inc. (McLean, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: A. Bryson, barrister, i V. Marsland, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Marc Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 marca 2009 r. w sprawie R 1827/2007-2; i

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Marc Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „MARC Marlon Abela Restaurant Corporation” dla towarów i usług z klas 29, 30, 31, 32, 33, 35 i 43

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowne i graficzne wspólnotowe znaki towarowe „MARS” dla towarów i usług z klas 9, 29, 30, 32 i 35

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i oddalenie sprzeciwu w całości

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009) ze względu na to, że Izba Odwoławcza (i) błędnie założyła (lub stwierdziła) bez żadnej podstawy dowodowej, iż rozpatrywane znaki towarowe mają jasne i określone znaczenie dla odbiorców w krajach bałtyckich, tak że odbiorcy ci są w stanie od razu je zrozumieć, co błędnie doprowadziło Izbę do wniosku, że istnieje różnica koncepcyjna pomiędzy znakami towarowymi, która przeważa nad wizualnymi i fonetycznymi podobieństwami i uzasadnia uznanie, iż rozpatrywane znaki towarowe nie są podobne; i (ii) w ogóle lub w odpowiedni sposób nie wzięła pod uwagę okoliczności sprzedaży rozpatrywanych towarów i usług oraz wpływu tych okoliczności na a) ocenę wizualnych i fonetycznych podobieństw pomiędzy tymi znakami towarowymi; i b) stosunkową wagę, jaką należy przywiązać podczas całościowej oceny podobieństwa lub prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd do różnych elementów (wizualnych, fonetycznych, koncepcyjnych), według których ma nastąpić ocena podobieństwa. Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009) ze względu na błędne oddalenie przez Izbę Odwoławczą opartego na tej podstawie sprzeciwu z uzasadnieniem, że skarżąca nie wykazała spełnienia wszystkich kumulatywnych przesłanek niezbędnych do zastosowania tego przepisu. Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 207/2009) ze względu na błędne przyjęcie przez Izbę Odwoławczą, że prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd należy oceniać według tych samych zasad dla celów art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 40/94.

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2009 r. — Formenti Seleo przeciwko Komisji

(Sprawa T-210/09)

(2009/C 167/44)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Formenti Seleo SpA (Pordenone, Włochy) (przedstawiciele: A. Malatesta, G. Terracciano, S. Malatesta, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi,
- zasądzenie od Komisji Wspólnot Europejskich kwoty 156 208 915,03 EUR na rzecz spółki Formenti Seleo SpA w likwidacji i w zarządzie syndyka, powiększonej o odsetki, począwszy od daty stwierdzenia upadłości lub tytułem ewentualnym innej kwoty, którą Sąd uzna za właściwą,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania w tej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, która jest głównym włoski producentem telewizorów kolorowych została postawiona w stan upadłości i pozostaje w zarządzie syndyka, w następstwie znacznego rozmiaru przywozu na rynek europejski telewizorów kolorowych wyprodukowanych przez spółki tureckie, które dokonały ich sprzedaży po cenach dumpingowych.

Okoliczność ta została na terytorium wspólnotowym bezpośrednio spowodowana naruszeniem przez Republikę Turecką układu stowarzyszeniowego ze Wspólnotą Europejską z 1963 r. i późniejszych przepisów, którymi go uzupełniono, w zakresie w jakim rząd turecki wprowadził uregulowania mające na celu obejście zobowiązań Turcji przewidzianych w tym układzie a dotyczących w szczególności ustalenia tureckiego pochodzenia telewizorów kolorowych przywożonych o Wspólnoty, przy czym, Wspólnota powzięła wiadomość o tych naruszeniach o roku 1993.

W szczególności Formenti Seleo SpA uważa, że odpowiedzialność Komisji powstaje z następujących powodów prowadzących do powstania odpowiedzialności pozaumownej tej ostatniej i w konsekwencji obowiązku naprawienia szkody:

- 1) Naruszenie zobowiązań przewidzianych w układzie stowarzyszeniowym i protokole dodatkowym do niego, w zakresie w jakim podczas okresu przejściowego realizacji unii celnej Wspólnoty z Republiką Turecką, tj. od 1994 r. i a fortiori w okresie funkcjonowania unii celnej, wiedząc o nieprzestrzeganiu układu przez Republikę Turecką, Komisja nie czuwała nad prawidłowym stosowaniem przepisów celnych.
- 2) Naruszenie art. 211 WE i zasady dobrej administracji wobec okoliczności, że w zakresie w jakim układ stowarzyszeniowy i protokół dodatkowy stanowią część prawa wspólnotowego, Komisja jest zobowiązana do czuwania nad przestrzeganiem prawa i zagwarantowania dobrej administracji.
- 3) Naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań wobec okoliczności, że Komisja naruszyła uzasadnione oczekiwania przedsiębiorców wspólnotowych, a w szczególności skarżącej, w zakresie dobrego funkcjonowania unii celnej z Turcją, która powinna była zostać zagwarantowana poprzez kontrole i weryfikacje, których Komisja nie przeprowadziła.
- 4) Naruszenie i/lub błędne stosowanie przepisów antidumpingowych wobec okoliczności, że Komisja, wiedząc od 1993 r. o poważnych nieprawidłowościach, których dopuszczali się eksporterzy tureccy, nie ustanowiła środków obronnych działając bez niestaranności wymaganej w tych okolicznościach od administracji.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2009 r. — Astrim i Elyo Italia przeciwko Komisji

(Sprawa T-216/09)

(2009/C 167/45)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Astrim SpA (Rzym, Włochy) i Elyo Italia Srl (Sesto San Giovanni, Włochy) (przedstawiciel: M. Brugnoletti, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, w której za niepełną uznano ofertę przedstawioną przez grupę oferentów w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert nr 2008 — C04 005 na umowę o świadczenie usług konserwacji we wspólnym centrum badawczym⁽¹⁾, przekazanej pismem z dnia 27 marca 2009 r. i uzupełnionej powiadomieniem z dnia 3 kwietnia 2009 r., wraz z kolejnymi i związanymi decyzjami, w tym o przyznaniu zamówienia innemu przedsiębiorstwu,
- tytułem ewentualnym stwierdzeni nieważności pkt 17 zaproszenia do składania ofert nr 2008 — C04005 w zakresie w jakim określa ogólne kryterium eliminacji z przetargu,